

Köszöntelek Benneteket Jézus mennybemenetele ünnepén: *Béke legyen veletek!*

A mai evangélium (Máté evangéliuma) magáról a *mennybemenetelről* nem szól, csak a hegyről szól, ahonnan Jézus búcsút vesz tanítványaitól, és a „*missziós parancsról*”: a *küldetésről és a keresztelésről*. Ezért a mai elmélkedésnek ezt a címet adtam: „*Küldetés és keresztség*”.

Bűnbánatunk is erre irányulhat, és ha valami mulasztás terhelne minket, *bánjuk meg bűneinket!*... Szeressen minket mulasztásaink ellenére is a mi Atyánk, és segítsen teljesítenünk Mesterünk igazi szándékát.

Ének: Kyrie... Gloria...

Imádkozzunk! Istenünk, a Te Jézusod Húsvétja nagy kavardást okozott nemcsak tanítványai fejében, de mondhatni egész eddigi történelmünkben. Segíts minket a tisztánlátásban, Te, aki élsz és szeretsz örökkön örökké.

#### Evangélium Máté könyvéből (28,16-20)

*A tizenegy tanítvány pedig elment Galileába, arra a hegyre, ahova Jézus rendelte őket. Amikor meglátták őt, leborultak, bár egyesek még kételkedtek. Jézus odament és azt mondta nekik: „Nekem adatott minden hatalom a mennyben és a földön. Menjetek tehát, és tegyetek tanítvánnyá minden népet. Kereszteljétek meg őket az Atya és a Fiú és a Szentlélek nevében, és tanítsátok meg őket arra, hogy megtartsák mindazt, amit parancsoltam nektek! És íme, én veletek vagyok minden nap a világ végéig!”*

John Singleton Copley  
Felemelkedés (1775)



Bizonyára merész kijelentés így elsőre kijelenteni, hogy a most hallott „*Máté záradék*” csak későbbi betoldás. Amiből a jézusi *küldetés* a tanításra lehet talán világraszóló, de maga a *keresztség* nem Jézustól való.

## 1) A záradék

Úgy tűnik, mintha a kriptából egy másik Jézus jönne elő, és megcsúfolva addigi önmagát, az „Emberfiát”, azt állítja, hogy „*én kaptam minden hatalmat mennyben és a földön*”. - Kérdés, hogy milyen hatalmat!

Jézus az addigi szerény küldetését, hogy „*küldetésem csak Izrael házának elveszett juhaihoz szól*” (Mt 15,24), kitágítja az egész világ népeire, hogy „*tegyetek tanítványommá minden népet*” (Mt 28,19). - A küldetés a jó Útra terelésről szólhat, és nem világhódításról, főleg nem a világhódító kereszténységről.

Ami pedig a *keresztelési (vízbemerítési) parancsot* illeti, nem származhat Jézustól. Ezt éppen János evangéliuma bizonyítja. János, aki előbb Keresztelő János tanítványa volt, leírta evangéliumában: az a hír terjedt el Jézusról, hogy „*szintén keresztel (vízbe merít) és mindenki hozzá tódul*” (Jn 3,26). De ugyanő világosan leírja azt is, hogy „*valójában Jézus maga nem keresztelt (nem merített vízbe), hanem csak a tanítványai*” (Jn 4,2).

Lélektanilag is nehéz elképzelni, hogy Jézus ezt a vízbe fojtogató szertartást rendelte volna el tanítványainak, mikor neki is elege lehetett belőle, amikor a Keresztelő benyomta a víz alá.

A keresztelés (vízbe merítés) lehet a *János tanítványok* műve, de még inkább *Pál apostol* megoldása, hogy a zsidó „*körülmetelés*” helyett, legyen a keresztény vallás befogadó szertartása a „*kereszttség*” (vízbe merítés).

A keresztelés módjáról Jézus egy szót sem ejtett. Az „*Atya, Fiú, Szentlélek*” kifejezés így együtt Jézus ajkán elő sem fordul a négy evangéliumban, ezen az egy helyen kívül. Az ősegyház „*Jézus nevében*” keresztelt. Először a Didache szír iratban (1. sz. vége) szerepel csak a „*Fiú és Szentlélek*”, majd a Niceai zsinat (Kr.u. 325) után az „*Atya, Fiú és Szentlélek nevében*”.

## 2) „Szent kíséret”

Tudjuk, hogy a történelemben Jézus „*Szeretetisten*”-hitéből, Szent Pál „*jutalmazó és büntető Isten*” vallása lett. Tudjuk azt is, hogy a jézusi „*Szeretetközösség*” egyház, a nagykonstantini „*hierarchikus*” (szent, papi uralom) hatalmi egyházzá változott.

A „*jézusi küldetésből*”, az Örömhír hirdetéséből és tanításából rövidesen „*hittérítés*” lett. A szeretet hatalma, (vagyis a szolgálat) pedig a hatalom szeretetivé változott.

A *világhódító kereszténység* szele még bennünket is megfoghatott, pedig tudhattuk volna, hogy Jézust nem a Máté záradékban szereplő hatalmi vágy mozgatta, még csak nem is a világ megtérítésének vágya, hanem a kisdéd nyáj reménye.

Visszásság történt a jézusi küldetés vállalásának módjában is. Éppen azzal, hogy a *szertartások* mágikus erejének kidolgozásával a *szentségek* és *szentelmények* szerepe lett a döntő, és nem a személyes a felelősségvállalás.

Az ősegyházban volt a *katechumenatus* (hittanulóság), mely felkészítette a Jézus követésére vállalkozó felnőttet a jézusi tanítványságra, és a felkészülés után sor került az illető ünnepélyes befogadására. Ez a *keresztelés szertartásával* történt, amit a korai egyház is átvett.

Az egyházi szertartás nem azért kifogásolható, mert nem Jézustól való, hanem azért, mert a keresztységnek a teológusok *mágikus hatást* tulajdonítottak, miszerint a megkeresztelt, a vízzel való leöntés során pogányból Isten gyermeke lesz.

A másik gond a *csecsemő-, és gyermekkeresztelés*. Tanítvánná lenni ugyanis csak felnőtt tudattal és döntéssel lehet. A csecsemő csak sírni tud, a kisgyerek pedig nem tud felnőtt döntést hozni.

Az *egyházi gyakorlat azonban* ma is az, hogy az újszülöttet „mielőbb” meg kell *keresztelni*, lehetőleg az „első hetekben”.

A *bérmálással is*, mely elvben a felnőtté avatás és tanítóvá válás szentsége, hasonló a baj. Mert ugyan a jog szerint a 16. év az ideális, de a 14. év, sőt 7. év is elfogadott.

Persze az *egyház* tisztában van vele, hogy statisztikai szempontból ideális a csecsemő és kisgyerek kereszteléssel növelni az egyház létszámát. A lázongó serdülőkor nem a legalkalmasabb erre.

Ez a gondolat bennünket is megkísérthet. De a „*szent kísérlet*”, visszatérni a jézusi szándékokhoz, még bennünk nem halt el, a várható kockázatok ellenére sem.

--- Testvéreim! Máté ugyan kifelejtette evangéliumának zárszavából Jézus *mennybemene-  
telét*, de mi ne feledkezzünk meg arról, hogy ott a hegyen elhangzott egy ígérete: „*Íme, én veletek vagyok minden nap, a világ végéig!*” És Jézus csak betartja a szavát!!!

[Kovács László elmélkedése elhangzott 2023. május 21-én  
a Bokorportán, online csatlakozási lehetőséggel]

